

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1891/2005

af 14. november 2005

om ændring af forordning (EØF) nr. 3068/92 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af kaliumchlorid med oprindelse i Hviderusland, Rusland og Ukraine

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

for store negative virkninger for importører og brugere i de ti nye medlemsstater umiddelbart efter udvidelsen.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(4) Med henblik herpå godtog Kommissionen i maj 2004 med vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1002/2004⁽⁵⁾ tilsagn fra to eksporterende producenter i Rusland, nemlig JSC Silvinit og JSC Uralkali, for en etårig periode. I juni 2005 blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 858/2005⁽⁶⁾ godtaget nye tilsagn fra de to eksporterende producenter i Rusland med den 13. april 2006 som udløbsdato. Af hensyn til en fritagelse for antidumpingtolden, der i medfør af forordning (EØF) nr. 3068/92 gælder for import, der finder sted i henhold til tilsagnene, er forordning (EØF) nr. 3068/92 herudover blevet ændret ved forordning (EF) nr. 992/2004⁽⁷⁾.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

(5) Det understreges desuden, at når der i denne forordning henvises til »Fællesskabet« eller »De 15«, forstås der, medmindre andet er angivet, Fællesskabet i den sammensætning, som det havde før udvidelsen.

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Tidligere undersøgelser og gældende foranstaltninger

- (1) Efter at der var gennemført en undersøgelse (tidligere undersøgelse), ændrede Rådet ved forordning (EF) nr. 969/2000⁽²⁾ de foranstaltninger, der oprindeligt var vedtaget ved forordning (EØF) nr. 3068/92⁽³⁾, vedrørende import af kaliumchlorid med oprindelse i bl.a. Rusland (gældende foranstaltninger).
- (2) Gennem en meddelelse, som blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽⁴⁾, indledte Kommissionen i marts 2004 på eget initiativ en delvis interimundersøgelse af de gældende foranstaltninger for at undersøge, om de burde ændres i lyset af Den Europæiske Unions udvidelse til 25 medlemsstater den 1. maj 2004.
- (3) Resultaterne af den delvise interimundersøgelse viste, at det var i Fællesskabets interesse midlertidigt at tilpasse de gældende foranstaltninger for at undgå pludselige og alt

2. Årsagerne til de fornyede undersøgelser

- (6) I januar 2004 indsendte JSC Silvinit og JSC Uralkali (i det følgende benævnt ansøgerne) særskilte anmodninger om, at der blev foretaget en individuel delvis interimundersøgelse af de eksisterende foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.
- (7) Ansøgerne hævdede og fremlagde umiddelbart tilstrækkelige beviser for, at det ud fra en sammenligning mellem den normale værdi baseret på deres egne omkostninger og hjemmemarkedspriser og deres eksportpriser til Fællesskabet kunne konkluderes, at der ikke forekom dumping. Det var derfor ikke som modvægt mod dumpingen nødvendigt at opretholde foranstaltningerne på det nuværende niveau, idet det blev fastsat på grundlag af den tidligere konstaterede dumping.
- (8) Efter høring af det rådgivende udvalg fastslog Kommissionen, at der forelå tilstrækkeligt materiale til at begrunde indledningen af en delvis interimundersøgelse, og offentliggjorde en meddelelse om indledning af en sådan undersøgelse⁽⁸⁾.

(1) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

(2) EFT L 112 af 11.5.2000, s. 4.

(3) EFT L 308 af 24.10.1992, s. 41.

(4) EUT C 70 af 20.3.2004, s. 15.

(5) EUT L 183 af 20.5.2004, s. 16. Ændret ved forordning (EF) nr. 588/2005 (EUT L 98 af 16.4.2005, s. 11).

(6) EUT L 143 af 7.6.2005, s. 11.

(7) EUT L 182 af 19.5.2004, s. 23.

(8) EUT C 93 af 17.4.2004, s. 2 og 3.

3. Undersøgellesperiode

- (9) Dumpingundersøgelsen (kun omfattende dumping) omfattede perioden fra 1. april 2003 til 30. marts 2004 (i det følgende benævnt »undersøgellesperioden«).

4. Parter, som er berørt af undersøgelsen

- (10) Kommissionen har officielt underrettet repræsentanterne for eksportlandet, ansøgerne og EF-erhvervsgruppen om indledningen af interimundersøgelserne og har givet alle direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Kommissionen har desuden sendt spørgeskemaer til ansøgerne. De udfyldte spørgeskemaer er kommet tilbage fra ansøgerne og en eksportvirksomhed i Rusland med forbindelse til en af ansøgerne.

- (11) Kommissionen har indhentet og gennemgået alle de oplysninger, som det har været nødvendigt for at kunne afgøre, om der fandt dumping sted, og den har efterprøvet de besvarede spørgeskemaer ved besøg i følgende virksomheder:

a) Eksporterende producenter i Rusland:

JSC Silvinit, Solikamsk, Perm-regionen, Rusland

JSC Uralkali, Berezniki, Perm-regionen, Rusland

b) Eksportør med forbindelse til JSC Silvinit:

International Potash Company, Moskva, Rusland

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den af undersøgelsen omfattede vare

- (12) Varen er den samme som i forbindelse med den tidligere undersøgelse, dvs. kaliumchlorid, der hovedsagelig bruges som gødning i landbruget enten direkte, blandet med andre former for gødning eller i forarbejdet form under navnet NPK (nitrogen, fosfor, kalium). Indholdet af kalium varierer og udtrykkes i vægtprocent kaliumoxid (K_2O) fastsat på grundlag af tørsubstansen. Det anvendes desuden som råstof i fremstillingen af visse industriprodukter og farmaceutiske produkter.
- (13) Kaliumchlorid markedsføres hovedsagelig i en standardpulverform (standardkaliumchlorid) eller i en ikke-standardform som f.eks., men ikke udelukkende, granulater

(kaliumchlorid i granulatform). Varen inddeles som regel i tre grundkategorier på grundlag af K_2O -indholdet:

— kaliumindhold på højst 40 % K_2O — omfattet af KN-kode 3104 20 10 (Kombinerede Nomenklatur)

— kaliumindhold på over 40 % K_2O , men højst 62 % — omfattet af KN-kode 3104 20 50

— kaliumindhold på over 62 % K_2O — omfattet af KN-kode 3104 20 90.

- (14) Det understreges, at det i forbindelse med den tidligere undersøgelse blev konstateret, at import af visse specialblandinger og blandinger med et usædvanligt højt indhold af kaliumchlorid, som ikke er omfattet af nogen af de ovenfor nævnte KN-koder for kaliumchlorid, bør betragtes som samme produkt. Dette skyldes, at sådanne blandinger har de samme grundlæggende fysiske og kemiske kendetegn og samme anvendelsesformål som de grundlæggende kategorier, der nævnes ovenfor. Derfor har sådanne blandinger, der hører under KN-koderne ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91 og ex 3105 90 99, også været omfattet af denne undersøgelse, og de er en del af den pågældende vare.

2. Samme vare

- (15) Det er fastslået, at hvad fysiske og kemiske egenskaber angår, er der ikke nogen forskel på den vare, der eksporteres fra Rusland til Fællesskabet, og den vare, der produceres i Rusland og sælges på det russiske hjemmemarked, og at de således er at betragte som den samme vare i forbindelse med denne undersøgelse.

C. DUMPING I ANSØGERNES TILFÆLDE

1. Normal værdi

- (16) Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi blev det for hver af ansøgerens vedkommende først fastslået, om deres samlede hjemmemarkedssalg af samme vare var repræsentativt i forhold til deres samlede eksport til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen blev hjemmemarkedssalget anset for repræsentativt, hvis den mængde af den samme vare, som hver ansøger solgte på hjemmemarkedet, udgjorde mindst 5 % af deres samlede eksportsalg til Fællesskabet i undersøgellesperioden. På dette grundlag blev det for begge ansøgeres vedkommende konstateret, at deres samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i undersøgellesperioden var så stort, at det var repræsentativt.

- (17) Herefter blev der gennem en fastlæggelse af varetyperne ved hjælp af de relevante Taric-koder (dvs. standardkvalitet eller andet end standardkvalitet, herunder granulater) og på grundlag af emballage eller den form, som varen afsendes i (dvs. i løs vægt, i sække eller i beholdere), foretaget en analyse af, om hjemmemarkedssalget var repræsentativt for hver varetype. Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type, der eksporteredes til Fællesskabet.
- (18) Det blev ved denne analyse konstateret, at en af de eksporterende producenter, JSC Silvinit, kun havde haft et repræsentativt hjemmemarkedssalg af en af de eksporterede varetyper. Den anden eksporterende producent, JSC Uralkali, havde ifølge analysen haft et repræsentativt hjemmemarkedssalg af alle eksporterede varetyper.
- (19) Det blev også undersøgt, hvorvidt hjemmemarkedssalget for hver varetype kunne anses for at have fundet sted i normal handel, idet det blev fastsat, hvor stor en andel salget til uafhængige kunder udgjorde af det rentable salg af den pågældende type.
- (20) I denne forbindelse blev der konstateret usædvanlige prisudsving i undersøgelsesperioden for JSC Uralkalis hjemmemarkedssalg af den bedst sælgende varetype, som ved eksport til Fællesskabet (bedst sælgende eksporttype) tegnede sig for over 99 % af eksporten. Det blev påvist, at 77 % af hjemmemarkedssalget af den bedst sælgende eksporttype i undersøgelsesperioden var gået til en kunde i Rusland, og at salgsprisen til denne specielle kunde i løbet af en måned midtvejs i undersøgelsesperioden var steget til over det dobbelte. Ved salg af den samme varetype til andre hjemmemarkedskunder var priserne også steget på dette tidspunkt, men kun inden for en margen af ca. 40 %. En gennemgang af hjemmemarkedspriserne for andre typer kaliumchlorid viste en tilsvarende prisstigning på ca. 40 % i undersøgelsesperioden.
- (21) Der er således som følge af prisfastsættelsen for en af de varetyper, der er vigtige for beregning af dumpingmargenen, opstået en særlig markedssituation, og vurderingen er derfor, at dette salg ikke muliggør en behørig sammenligning, jf. artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Da dette salg udgjorde en betydelig del af hjemmemarkedssalget af den pågældende varetype, og da denne varetype udgør en vigtig del af dette firmas samlede eksportmængde af kaliumchlorid til Fællesskabet, synes det at være berettiget at se bort fra dette salg til den pågældende kunde. Hjemmemarkedssalget af denne varetype til andre kunder var på under 5 %, som er den minimumsmængde, der kræves for at blive betragtet som repræsentativ. Normalværdien for denne varetype er derfor blevet beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne for den pågældende eksporterende producent plus et rimeligt beløb for salgs-, general- og administrationsomkostninger og fortjeneste. Størrelsen af salgs-, general- og administrationsomkostninger og fortjeneste blev fastsat på grundlag af faktiske oplysninger om den af undersøgelsen omfattede eksportørs produktion og salg i normal handel af samme vare, jf. artikel 2, stk. 6, første punktum, i grundforordningen.
- (22) Det blev fremført af Uralkali, at den i grundforordningens artikel 2, stk. 3, omhandlede »særlige markedssituation« ikke gjaldt for salg af den pågældende vare til den nævnte kunde, og at hjemmemarkedsprisen for den pågældende varetype derfor burde have været anvendt til beregningen af normalværdien. Det blev således fremført, at i) artikel 2, stk. 3, i grundforordningen ikke var gældende ved »kunstigt høje priser«, og at ii) særlige vilkår, der kun var gældende for en bestemt kunde, ikke medførte en »særlig markedssituation« for hele det russiske hjemmemarked. Endelig blev det hævdet, at de pågældende priser var et resultat af »markedskræfterne« og afspejlede »den aktuelle markedssituation«.
- (23) På baggrund af ovenstående bør det bemærkes, at de særlige markedssituationer, der beskrives i artikel 2, stk. 3, i grundforordningen, ikke er udtømmende, og at der bør tages hensyn til særlige markedsforskeligheder som f.eks. prisudsving og tendenser og ikke kun det konkrete prisniveau. I det foreliggende tilfælde blev handelstransaktioner i såvel den høje som den lave ende af prisskalaen udelukket fra beregningerne med den begrundelse, at de ikke repræsenterede et varigt prisniveau, og at priserne ikke var et resultat af markedskræfterne, da der ikke var konstateret lignende tendenser for nogen af Uralkalis andre varetyper eller kunder. For det andet fremgår det af artikel 2, stk. 3, i grundforordningen, at normalværdien kan beregnes i tilfælde, hvor »...et sådant salg ikke muliggør en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation...«. I en situation som den foreliggende kan der således med henvisning hertil ved fastsættelsen af normalværdien ses bort fra salg til en kunde, som ikke vurderes at muliggøre en behørig sammenligning. Denne konklusion vedrører ikke det russiske marked generelt, men mere specifikt Uralkalis salg.

- (24) For JSC Silvinits vedkommende blev normalværdien beregnet på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner for den pågældende type på hjemmemarkedet, der havde fundet sted i undersøgelsesperioden, uanset om disse havde været rentable eller ej. Det blev dog forudsat, at mængden af en varetype, som blev solgt til en nettopris svarende til eller højere end enhedsomkostningerne, udgjorde mere end 80 % af den samlede salgsmængde for den pågældende type, og at den vejede gennemsnitspris for den pågældende type svarede til eller lå over de tilpassede enhedsproduktionsomkostninger.
- (25) For den anden af JSC Silvinits varettyper, som ikke blev solgt i tilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedspriserne udgjorde et passende grundlag for fastsættelsen af normalværdien, blev der anvendt en anden metode. I dette tilfælde blev den beregnede normalværdi benyttet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3. Normalværdien blev beregnet som de tilpassede enhedsomkostninger for den eksporterede type plus en rimelig margen til dækning af salgs-, administrations- og generalomkostninger samt en rimelig fortjeneste, baseret på faktiske tal for den af undersøgelsen omfattede eksporterende producents produktion og salg af samme vare i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, første punktum.
- (26) Uralkali hævdede, at den fortjenstmargen, der var blevet anvendt ved beregningen af normalværdien, ikke i tilstrækkelig grad tog hensyn til de tilpassede gasomkostninger, da det var den fortjeneste, der fremgik af firmaets regnskaber før tilpasning, der var blevet anvendt ved beregningen af normalværdien. Dette argument kunne imidlertid ikke godtages, eftersom det i henhold til indledningen til artikel 2, stk. 6, i grundforordningen er firmaets faktiske fortjeneste på hjemmemarkedet, der skal anvendes ved beregningen af normalværdien.
- (27) Hvad angår energiomkostninger som udgifter til el og gas, der anvendes ved udvinding og fremstilling af den pågældende vare, viste undersøgelsen, at disse udgifter udgør en væsentlig del af de samlede omkostninger ved fremstilling af kaliumchlorid ikke blot i Rusland, men også i andre producentlande. I denne forbindelse blev det af EF-erhvervsgrenen fremført, at den enhedspris, som de russiske firmaer betalte til leverandørerne af el og gas, ikke stod i et rimeligt forhold til de faktiske produktionsomkostninger for den el og gas, som de købte.
- (28) Med henvisning til disse påstande mentes det i dette tilfælde at være berettiget også at sammenligne ansøgenes udgifter pr. energienhed med energiodgifterne hos en anden stor kaliumchloridproducent med lignende produktionsmetoder, produktionsstørrelse og lignende naturlige fordele. Da der ikke er andre producenter af kaliumchlorid i Rusland, blev disse oplysninger indhentet hos en stor kaliumchloridproducent i Canada.
- (29) Af de indhentede oplysninger fremgik det, at den canadiske producents energibehov var det samme som hos de russiske ansøgere, og at det canadiske firma købte el og gas, som stammede fra indenlandske vandkraftværker og større gasfelter, hvilket også er tilfældet for de russiske firmaer. Af sammenligningen fremgik det, at den canadiske producents enhedsomkostning for el ikke afveg væsentligt fra de russiske producenters enhedsomkostninger for el.
- (30) Med hensyn til gasleverancerne blev det på grundlag af de offentliggjorte oplysninger i det russiske gasforsyningsselskab OAO Gazproms årsberetning for 2003 konstateret, at den hjemmemarkedspris for gas, som de to russiske producenter betalte, var ca. en femtedel af eksportprisen fra Rusland. OAO's regionale distributør leverede gassen til de berørte eksportører. Af beretningen fremgik det desuden klart, at »OAO Gazprom ikke havde nogen fortjeneste på hjemmemarkedet«. Der foreligger ikke nogen officielle oplysninger om, hvor stor fortjenesten er på gas på det russiske hjemmemarked, men ifølge oplysninger fra russiske regeringskilder til pressen og data fra specialiserede erhvervsanalytikere og offentlige websites er der meget klare indikationer på, at prisen for gas leveret til hjemmemarkeds kunderne lå langt under det niveau, der var nødvendigt for at dække udgifterne. Herudover var de gaspriser, som de to russiske producenter betalte, betydeligt lavere end de priser, de canadiske producenter betalte for levering af gas.
- (31) På denne baggrund blev det derfor vurderet, at de priser, som det regionale russiske gasselskab opkrævede af de russiske kaliumchloridproducenter i undersøgelsesperioden, ikke stod i et rimeligt forhold til de udgifter, der er forbundet med fremstilling af gas, når der sammenlignes med den pris, der kræves ved eksport af gas fra Rusland, og den pris, som et canadisk gasforsyningsselskab opkræver ved levering af gas til en større erhvervsvirksomhed i Canada. I medfør af artikel 2, stk. 5, i grundforordningen er de to ansøgers produktionsomkostninger derfor blevet tilpasset. I mangel af et bedre grundlag blev tilpasningen foretaget på basis af oplysninger om gasprisen ved eksport, nettoudgifterne til transport, toldeksportafgift, moms og punktafgifter.

- (32) En af ansøgerne fremførte i denne forbindelse, at udgifterne til gas var korrekt opført i deres regnskab, og at der derfor ikke var noget belæg for i henhold til artikel 2, stk. 5, i grundforordningen at foretage en tilpasning. Hertil blev der svaret, at der ikke blev sat spørgsmålstegn ved, at firmaet på korrekt vis havde opført de fakturerede priser, men at tilpasningen lod sig forklare med, at den betalte pris for gas ikke på rimelig vis afspejlede udgifterne til fremstilling og distribution af gas.
- (33) Med henblik på tilpasningen for gasudgifterne blev det desuden af de russiske myndigheder fremført, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til de forskelle i transportudgifterne, der var mellem gas afsat til erhvervsformål på hjemmemarkedet og gas afsat til eksport. Det skal understreges (jf. betragtning 31), at tilpasningen var baseret på en sammenligning mellem de gaspriser, som virksomhederne reelt havde betalt, og de priser, som det russiske gasforsyningselskab OAO Gazprom opkrævede ved eksport fra Rusland, minus transportudgifter, tolkeportafgifter, moms og punktafgifter. Denne påstand blev derfor afvist.
- (34) En af ansøgerne fremførte, at virksomheden havde haft betydeligt lavere enhedsproduktionsomkostninger i første kvartal af 2004 (dvs. det sidste kvartal i undersøgelsesperioden) på grund af større effektivitet og lavere vedligeholdelsesudgifter, og at disse lavere enhedsomkostninger skulle anvendes som grundlag for beregning af produktionsomkostningerne for hele undersøgelsesperioden. Denne anmodning blev ikke efterkommet, da det korrekte grundlag for beregning af disse omkostninger er hele undersøgelsesperioden og ikke omkostningerne i en ikke repræsentativ kortere periode.
- (35) Angående produktionsomkostningerne understregede EF-erhvervsgrenen desuden, at afskrivningen af anlægsaktiver i forbindelse med fastsættelse af ansøgernes produktionsomkostninger burde baseres på genanskaffelsesprisen for sådanne aktiver (f.eks. nye mineskakter, maskineri osv.). Med henblik herpå blev det understreget, at den konventionelle afskrivning på grundlag af anskaffelsesværdien (den historiske værdi), jf. artikel 2, stk. 5, i grundforordningen, ikke ville give et rimeligt billede af de omkostninger, der er forbundet med fremstilling af den pågældende vare. Det blev derfor fremført, at det var nødvendigt at hæve de russiske producenters omkostninger.
- (36) Med henblik herpå blev det bemærket, at afskrivning på grundlag af anskaffelsesværdien og anlæggesaktivets resterende anvendelsestid var i overensstemmelse med den anvendte bogføringspraksis i mineindustrien. For at blive i stand til at afgøre, om den afskrivning, der indgik i produktionsomkostningerne, på rimelig vis afspejlede de omkostninger, der var forbundet med fremstillingen af den pågældende vare, blev der i undersøgelsen fokuseret på, hvordan de historiske værdier var blevet fastsat.
- (37) De kontrolbesøg, der blev gennemført hos de russiske producenter, viste, at anlæggesaktivernes oprindelige værdi var blevet fastsat på grundlag af vurderinger, der var blevet foretaget i forbindelse med privatiseringsprocessen i 1993. Aktivernes værdi var efterfølgende blevet revideret i tidsrummet 1993-1997 ved hjælp af de reevalueringskoefficienter, som den russiske regering havde fastsat som følge af hyperinflationen. Ved udgangen af 1997 blev aktiverne med henvisning til et dekret udstedt af den russiske regering vurderet af nogle uafhængige taksatorer. Aktivernes værdi blev ved denne lejlighed fastsat på grundlag af tre basiskriterier, hvoraf det ene var genanskaffelsesværdien. Resultatet af denne uafhængige vurdering fremgår af ansøgernes første statusopgørelse i 1998.
- (38) På trods af denne opskrivning af de oprindelige værdier var værdien af ansøgernes anlæggesaktiver, når den blev udtrykt som forholdet mellem produktionen og aktiverens værdi, stadig meget mindre end værdien af anlæggesaktiverne hos firmaer som f.eks. EF-erhvervsgrenen og en større producent med samme udvindings- og produktionskapacitet i Canada. I denne vurdering blev der imidlertid ikke taget højde for, at de russiske producenters anlæggesaktiver før privatiseringsprocessen i 1993 var nedslidte og på et lavere teknologisk stadie.
- (39) Da der ikke foreligger nogen klare beviser for, at afskrivningen ikke var korrekt opført i de eksporterende producenters regnskaber, har det derfor ikke på nuværende tidspunkt været muligt at justere afskrivningsudgifterne i de oplysninger om produktionsomkostningerne, der er blevet anvendt ved fastsættelsen af ansøgernes normalværdi.
- (40) EF-erhvervsgrenen fremførte desuden, at der i beregningen af produktionsomkostningerne burde indregnes et beløb for miljøbeskyttelse i lighed med udgifter, der pålægges EF-producenterne. Det blev imidlertid vurderet, at ansøgerne havde afholdt tilsvarende udgifter, og at de indgik i beregningerne af produktionsomkostningerne. Med hensyn til om disse omkostninger burde være af samme størrelse eller omfang som for EF-producenterne, er det holdningen, at så længe ansøgerne opfylder de russiske miljøbeskyttelseskrav, og udgifterne forbundet med at opfylde disse krav er korrekt bogført, så er der ikke behov for nogen tilpasning. Dette var tilfældet for begge ansøgere, og der var således ikke basis for at foretage en tilpasning for miljøudgifter.

2. Eksportpris

JSC Silvinit («Silvinit»)

(41) For Silvinit's vedkommende blev det konstateret, at det meste af firmaets salg af kaliumchlorid til Fællesskabet i undersøgelsesperioden var foregået via et urelateret schweizisk handelsfirma. Beregningen af eksportprisen er i denne undersøgelse, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen blevet foretaget på grundlag af de priser, som den første uafhængige EF-kunde konkret har betalt eller skulle betale til IPC.

(42) Det blev imidlertid konstateret, at der to gange fandt handelstransaktioner sted mellem det med Silvinit relaterede russiske handelsfirma International Potash Company (IPC) og det belgiske firma Ferchimex AS (i det følgende benævnt Ferchimex), som forarbejdede den importerede kaliumchlorid til en vare, som ikke er omfattet af undersøgelsen. I medfør af artikel 2, stk. 9, i grundforordningen kan der ses bort fra de priser, som IPC har opkrævet af Ferchimex, hvis de ikke anses for at være pålidelige. Det blev konstateret, at for begge transaktioners vedkommende var priserne ved salget til Ferchimex generelt de samme som ved salg til uafhængige kunder i Fællesskabet. Herudover var der ved begge transaktioner kun tale om mindre mængder. Der blev derfor ved den overordnede fastsættelse af eksportprisen taget hensyn til dem begge.

JSC Uralkali («Uralkali»)

(43) Vedrørende Uralkali blev det konstateret, at hele firmaets salg af kaliumchlorid til Fællesskabet i undersøgelsesperioden udelukkende gik til firmaet Fertexim Ltd på Cypern. Dette firma optrådte som Uralkalis enedistributør. Eksportprisen blev derfor fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, dvs. på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales af Fertexim.

3. Sammenligning

(44) Den normale værdi og eksportpriserne for begge ansøgers vedkommende blev sammenlignet af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

(45) Der blev således justeret for forskelle i rabatter og udgifter til transport, forsikring, håndtering, lastning og dermed forbundne omkostninger, emballering samt kreditomkostninger, når det var relevant, og der forelå dokumentation.

4. Dumpingmargen

(46) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen sammenlignedes den justerede vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype og hver eksporterende producent med den justerede vejede gennemsnitlige eksportpris for hver af de tilsvarende varetyper, der blev solgt til Fællesskabet.

(47) Af sammenligningen fremgik det, at der forelå dumping for begge firmaer, men dog i et betydeligt mindre omfang end tidligere. Som et vejet gennemsnit af alle de typer, der eksporteres til Fællesskabet, blev der fastsat følgende dumpingmargener i procent af cifprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Eksporierende producent	Dumpingmargen i %
JSC Silvinit	23,0 %
JSC Uralkali	12,3 %

D. VARIGE ÆNDRINGER I OMSTÆNDIGHEDERNE

(48) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om omstændighederne for dumping havde ændret sig væsentligt, og om der i så fald var tale om vedvarende ændringer. Det blev i denne forbindelse konstateret, at ændringerne i dumpingmargenerne skyldtes et fald i ansøgenes normale værdier.

(49) Det skal bemærkes, at i forbindelse med denne undersøgelse er den normale værdi blevet fastsat på grundlag af ansøgenes omkostninger og priser. I modsætning til hvad den foregående undersøgelse viste, har forbruget af kaliumchlorid på hjemmemarkedet været støt stigende inden for de seneste år, og generelt har hjemmemarkedspriserne været til fordel for begge de russiske producenter.

(50) Da eksportsalgspriserne er konstante på markeder uden for Fællesskabet, var ingen af ansøgerne i stand til at fremlægge detaljerede oplysninger om de enkelte transaktioner for hver producent. Der blev dog for hvert bestemmelsesland og varetype fremlagt samlede oplysninger. Det blev betragtet som tilstrækkeligt for denne delvise interimundersøgelse, da det ikke er noget

absolut krav, at salgspriserne på disse markeder skal fastsættes præcist. Kommissionen var ikke i stand til præcist at fastsætte salgspriserne for hvert enkelt land, da der ikke forelå detaljerede oplysninger om i) de vidt forskellige vilkår for denne form for salg (f.eks. cif, fob, fca osv.), ii) de forskellige logistiske arrangementer og kombinationer (f.eks. jernbane- og søtransport, kun jernbanetransport osv.), iii) forskellene i afstand og transport- og håndteringsudgifter for de forskellige bestemmelsessteder i Asien og Sydamerika. Der var imidlertid tegn på, at salgspriserne til markederne uden for Fællesskabet var af samme størrelsesorden som ved salg til Fællesskabet, når der samtidig blev taget højde for transportudgifter.

- (51) På baggrund af alle disse faktorer anses det for berettiget at justere de eksisterende foranstaltninger for ansøgerne, således at dumpingmargenerne sænkes til de margener, som denne undersøgelse har fastsat.
- (52) Ifølge artikel 9, stk. 4, i grundforordningen må antidumpingtolden ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, men bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført EF-erhvervsgrænsen. Da den told, der på nuværende tidspunkt gælder for ansøgerne, er beregnet på grundlag af dumpingmargenerne, og de nye dumpingmargener er lavere end de tidligere fastsatte, bør tolden tilpasses efter den lavere dumpingmargen, som denne undersøgelse har medført, nemlig 23,0 % for JSC Silvinit og 12,3 % for JSC Uralkali.
- (53) De berørte parter er blevet underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, som har ført til, at det anbefales at ændre den antidumpingtold, der oprindeligt blev fastsat ved forordning (EØF) nr. 3068/92. De har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger og anmode om at blive hørt mundtligt. De indkomne bemærkninger er taget i betragtning, hvor det var relevant.

E. TILSAGN

- (54) Efter meddelelsen om, at de væsentligste kendsgerninger og betragtninger havde ført til, at det blev anbefalet at ændre den antidumpingtold, der oprindeligt blev fastsat ved forordning (EØF) nr. 3068/92, fremsatte begge ansøgere tilsagn om at ændre deres priser, jf. artikel 8, stk. 1, i grundforordningen.
- (55) Kommissionen har ved afgørelse 2005/802/EF⁽¹⁾ godtaget de af ansøgerne fremsatte tilsagn. Begrundelsen herfor er angivet i afgørelsen.

F. FORM AF GÆLDENDE FORANSTALTNINGER FOR ANSØGERNE

- (56) De eksisterende foranstaltninger gælder for otte KN-koder og vedrører faste beløb i størrelsesordenen fra 19,61 EUR/t til 40,63 EUR/t alt afhængig af varetypen. I løbet af denne undersøgelsesperiode blev det imidlertid konstateret, at næsten hele ansøgernes eksport til Fællesskabet begrænsede sig til en varetype henhørende under en enkelt KN-kode.
- (57) Da der ikke foreligger nogen oplysninger om de andre varettyper, og den konkrete type kaliumchlorid har vist sig at være den mest solgte, forekommer det at være mest rimeligt at ændre tolden ved at erstatte de forud fastsatte beløb med en enkelt værditold for alle de typer kaliumchlorid, som ansøgerne fremstiller —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 3068/92 ændres således:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af kaliumchlorid med oprindelse i Hviderusland og Rusland henhørende under KN-kode 3104 20 10, 3104 20 50 og 3104 20 90 og specialblandinger henhørende under KN-kode ex 3105 20 10 (Taric-kode 3105 20 10 10 og 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (Taric-kode 3105 20 90 10 og 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (Taric-kode 3105 60 90 10 og 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (Taric-kode 3105 90 91 10 og 3105 90 91 20) og ex 3105 90 99 (Taric-kode 3105 90 99 10 og 3105 99 20).«

b) I stk. 3 affattes overskriften over tabellen vedrørende Rusland således:

»Rusland (alle virksomheder undtagen JSC Silvinit og JSC Uralkali — Taric-tillægskode A999)«

⁽¹⁾ Se side 79 i denne EUT.

c) Følgende stykke indsættes:

»3a. Ved de nedenfor nævnte eksportørers import af de i stk. 1 beskrevne varer gælder følgende satser for antidumpingtolden af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Virksomhed	Toldsats	Taric-tillægskode
JSC Silvinit, Solikamsk, Rusland	23,0 %	A665
JSC Uralkali, Berezniki, Rusland	12,3 %	A666«

2) Artikel 1a, stk. 1, affattes således:

»1. Varer, der er angivet til overgang til fri omsætning, undtages fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at de er fremstillet af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og som er anført i Kommissionens forordning (EF) nr. 858/2005 og Kommissionens afgørelse 2005/802/EF som eventuelt ændret, og forudsat at de er importeret i overensstemmelse med disse af Kommissionen vedtagne retsakter.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2005.

På Rådets vegne

T. JOWELL

Formand